

ศิลปะ คือทางสุข

ศิลปะสร้างสุข วัฒนธรรมสานสายใย ภูมิปัญญาไทยยั่งยืน

ฉบับที่ 6 เดือนมีนาคม 2556
www.artculture4health.com

โครงการ เล่าเรื่องผู้บริโภคร่วม โดย 6 ผู้กำกับหนังสั้น กิตติมศักดิ์

ม.61

หน้า 3 ทอครหัส หนังสั้น “เล่าเรื่องผู้บริโภคร่วม” ■

■ เด็กแฉจัดหนัก! คิดต่าง! ดึงเยาวชนทำสื่อ หน้า 6

หน้า 10 “ลานวัฒนธรรม” นำร่องที่ราชบุรี ■

■ ความดี... ความงาม... ความสุข ใน “เมืองสื่อสร้างสรรค์” หน้า 14

หน้า 19 เพลงอนาซีด สัญลักษณ์แห่งสันติภาพ ความดีงาม ■

เปิดบ้านศิลปะสร้างสุข

จากหนังสือ 20+1 เรื่อง ฝีมือ 22 ผู้กำกับที่มาร่วมตัวกันในโครงการ "เล่าเรื่องโกง" เท่าทันการโกง (Corruption Literacy) เมื่อปีที่ผ่านๆ มา โดยเน้นสร้างความเปลี่ยนแปลงทางสังคม ช่วยกันกระตุ้นสังคมให้เห็นมุมต่างๆ ของการโกง รู้เท่าทันการคอร์รัปชันในสังคมไทย รู้จักการปฏิเสธการคอร์รัปชันและมีจิตสำนึกเพื่อส่วนรวมสูงขึ้นไปได้รับการตอบรับอย่างแพร่หลาย

มาถึงวันนี้ แผนงานสื่อศิลปวัฒนธรรมสร้างเสริมสุขภาพ สำนักงานกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ สสส. จึงได้ร่วมกับ มูลนิธิเพื่อผู้บริโภค สมาคมผู้กำกับภาพยนตร์ไทย สมาพันธ์ศิลปินเพื่อสังคม กลุ่มปลาเป็นวายุทวานน้ำบริษัท กู้ดจ๊อป โปรดักชั่น จำกัด ได้ร่วมรังสรรค์ชิ้นงานเพื่อผู้บริโภคในโครงการ "เล่าเรื่องผู้บริโภค" ขึ้น โดยใช้ภาพยนตร์สั้นเป็นสื่อกลางในการสื่อสารกับสังคม ด้วยการเล่าเรื่องผู้บริโภคเป็น 5 หนังสือ 1 หนังสือสารคดี จากฝีมือทีมผู้กำกับภาพยนตร์ระดับมืออาชีพ 6 คน อาทิ อาจารย์ไพจิตร ศุภวาริ, พิมพ์กา ไทวิระ, มานุสส วรสิงห์, ชานู รุ่งเรืองเดชาวัฒนา, บุญส่ง นาคภู และพัฒนา จีรวงศ์ ที่สะท้อนสถานการณ์ เรื่องราวสิทธิของผู้บริโภคที่เกิดขึ้น และควรได้รับการคุ้มครองตามสิทธิอันพึงมีพึงได้ตามมาตรา 61 ของรัฐธรรมนูญ 2550

ซึ่งแน่นอนครับว่า ปลายเดือนเมษายน 2556 นี้ เราจะได้ชมหนังสือจากผู้กำกับมือทองชุดนี้อีกแน่นอน สำหรับผู้ที่สนใจสามารถขอรับบัตรชมหนังสือ "เล่าเรื่องผู้บริโภค" ชุดนี้ได้ที่ 02-612-6996-7 ต่อ 101 หรือส่งอีเมลล์ของตรงได้ที่ artculture4health@gmail.com

นอกจากหนังสือชุดดังกล่าวแล้ว ในปีนี้ แผนงานสื่อศิลปวัฒนธรรมสร้างเสริมสุขภาพ สสส. ยังมีโครงการที่น่าสนใจอีกมากมายไม่ว่าจะเป็นโครงการประกวดผลิตสื่อเพื่อสุขภาพ "เด็กเฮ้ว" ที่เปิดโอกาสให้เด็กและเยาวชนมาโชว์ไอเดียสร้างสรรค์สังคม หัวข้อ "100 เรื่องเล่า แห่งแรงบันดาลใจ" ผ่านสื่อหนังสือสารคดี และสื่อ New Media ในประเด็น "ไอเดียรู้เท่าทันไรค์วันมูทรี" และผ่านตัวอักษรประเภท เรื่องสั้น ในประเด็น "จิตอาสา-สำนักพลเมือง" ซึ่งอีกไม่นานเราจะได้เห็นกันครับว่า ผลงานที่เยาวชนได้ร่วมสร้างสรรค์กันนั้น จะเจ๋งขนาดไหน? ไม่ควรพลาดครับ

กับอีกโครงการที่น่าสนใจและพลาดไม่ได้เช่นกัน เป็นโครงการ "สวน สุข ศิลป์" ที่รวบรวมผลิตผลจากเครือข่ายศิลปวัฒนธรรมของแผนงานฯ จากท้องถิ่นต่างๆ ทั่วประเทศ มาโชว์ ร้อง เล่น แสดง สืบสาน สืบทอดวัฒนธรรม เพื่อสร้างการมีส่วนร่วมให้กับชุมชนใน กทม. ซึ่งกิจกรรมจะน่าสนใจไม่น้อยขนาดไหนก็ขอให้ติดตามรายละเอียดได้จาก www.artculture4health.com นะครับ

นายมานพ แยมอุทัย

ผู้ทรงคุณวุฒิ แผนงานสื่อศิลปวัฒนธรรมสร้างเสริมสุขภาพ สสส.

สารบัญ

หน้า

เรื่องเด่นประจำฉบับ

ถอดรหัส หนังสือ "เล่าเรื่องผู้บริโภค" 3-6

รายงานพิเศษ

เด็กเฮ้วจัดหนัก! คิดต่าง! ดิวเยาวชนกำลังสื่อ 7-9

เก็บสุขมาเล่า

"ลานวัฒนธรรม" นำร่องที่ราชบุรี 10-11

ส่งต่อความสุข

คนไทยขอมือท่อน้อย! 12-13

สุขสร้างได้

ความดี... ความงาม... ความสุข ใน "เมืองสื่อสร้างสรรค์" 14-15

เกาะติดเครือข่าย

เสน่ห์บางลำพู... ศิลปวัฒนธรรม ชุมชนบางลำพู 16-17

พัดหมี่แหก เข็มขันครุสธ สุธรรณพา "มิสฮิดจิกรมงษ์" 18

รอบบ้านคนศิลป์

เพลงนาซิด สัญลักษณ์แห่งสันติภาพ ความดีงาม 19

คนศิลป์สร้างสุข

..... 20-21

บอกกล่าวเล่าสุข

บุตรี คือ ยาเสพติด 22

เก็บตกมาฝาก 23

แผนงานสื่อศิลปวัฒนธรรมสร้างเสริมสุขภาพ สสส. 128/409 ชั้น 37 อาคารพญาไท พลาซ่า ถนนพญาไท แขวงทุ่งพญาไท เขตราชเทวี กรุงเทพฯ 10400 โทร 02-612-6996-7 ต่อ 101 โทรสาร 02-612-1618

ถอดรหัส หนังสือ "เล่าเรื่องผู้บริโภค"

เรื่องเด่นประจำฉบับ

“มนุษย์ทุกคนเกิดมาล้วนเสรีแต่ทุกทนต์แห่งเขาล้วนถูกตรึงด้วยโซ่ตรวน”

ฌอง ฌาร์ค รูสโซ นักปรัชญาชาวฝรั่งเศส เอ่ยเอาไว้ อย่างแหลมคม ขวนคิดและคลุมเครือ ...แต่ ณ ตอนนี ถือว่า บัญชีการและยากเกินจะหาคำตอบชัดๆ ได้ว่า โซ่ตรวนของคุณทนต์รูสโซคืออะไร ที่ไหน เมื่อไหร่ อย่างไร และทำไม ... แต่เรารู้เพียงว่า ณ พื้นที่นี้ **“มนุษย์ทุกคนเกิดมาล้วนเสรีแต่ทุกทนต์แห่งเขาล้วนเป็นผู้บริโภค”**

“ผู้บริโภค” ย่อมได้รับความคุ้มครองในการได้รับข้อมูลที่เป็นความจริง และมีสิทธิร้องเรียนเพื่อให้ได้รับการแก้ไข เยียวยาความเสียหาย รวมทั้งมีสิทธิรวมตัวกัน เพื่อพิทักษ์สิทธิของผู้บริโภค”

“ให้มีองค์การเพื่อการคุ้มครองผู้บริโภคที่เป็นอิสระจากหน่วยงานของรัฐ ซึ่งประกอบด้วยตัวแทนผู้บริโภค ทำหน้าที่ให้ความเห็นเพื่อประกอบการพิจารณาของหน่วยงานของรัฐ ในการตราและการบังคับใช้กฎหมายและกฎและให้ความเห็นในการกำหนดมาตรการต่างๆ เพื่อคุ้มครองผู้บริโภค รวมทั้งตรวจสอบและรายงานการกระทำหรือละเลยการกระทำอันเป็นการคุ้มครองผู้บริโภค ทั้งนี้ ให้รัฐสนับสนุนงบประมาณในการดำเนินการขององค์การอิสระดังกล่าวด้วย”

นี่เป็นความในรัฐธรรมนูญปี 2540 มาตราที่ว่าด้วย องค์การอิสระเพื่อผู้บริโภค มาตรา 61 และเป็นที่มาของการ จับมือกันระหว่าง มูลนิธิเพื่อผู้บริโภค ร่วมกับแผนงานศิลปวัฒนธรรมสร้างเสริมสุขภาพสำนักงานกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ (สสส.) สมาคมผู้กำกับภาพยนตร์ไทย สมาพันธ์ศิลปินเพื่อสังคม กลุ่มปลาเป็นว้ายทวนน้ำ บริษัท กู้ดจ๊อป โปรดักชั่น จำกัด ในโครงการหนังสือเพื่อผู้บริโภค “เล่าเรื่องผู้บริโภค” โดยใช้สื่อภาพยนตร์สั้น เป็นสื่อกลางในการสื่อสารมาสร้างสรรคชิ้นงานส่งเสริมการคุ้มครองผู้บริโภค ตามสิทธิอันพึงมีพึงได้ของผู้บริโภค เพื่อสื่อสารกับสังคมในวงกว้าง ผ่านทีมผู้กำกับระดับมืออาชีพ

โดยนางสารี อ๋องสมหวัง ผู้จัดการมูลนิธิเพื่อผู้บริโภค เล่าว่า เราเห็นผู้บริโภคถูกเอาเปรียบ ถูกโกง ถูกหลอกทุกวัน แต่เราก็มี พ.ร.บ.คุ้มครองผู้บริโภค สำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค มาตั้งแต่ปี 2522 ปัญหาก็ยังอยู่ เพราะฉะนั้น ผู้บริโภคก็อยากมีองค์กรที่เป็นของตัวเองที่จะช่วยปกป้องผลประโยชน์ของผู้บริโภค จากการต่อสู้มาอย่างยาวนาน ถึง 15 ปี ยังไม่มีกฎหมายองค์การอิสระเพื่อการคุ้มครองผู้บริโภค และเนื่องจากคณะกรรมการร่วมพิจารณาร่างพระราชบัญญัติองค์การอิสระเพื่อการคุ้มครองผู้บริโภคของทั้งสองสภาได้พิจารณาร่าง พ.ร.บ.องค์การอิสระเพื่อการคุ้มครองผู้บริโภคแล้วเสร็จและรอนำสู่การพิจารณาของทั้งสองสภา เพื่อให้การเห็นชอบหรือไม่เห็นชอบกฎหมายฉบับนี้ ซึ่งหากกฎหมายฉบับนี้ผ่าน นั่นจะเป็นกลไกใหม่ที่เป็นความหวังของผู้บริโภค จะช่วยสนับสนุนให้ผู้บริโภคได้รับการคุ้มครองมากขึ้น

“ที่ผ่านมาเราทำงานรณรงค์ต่อสู้มาก็มากแล้ว จึงคิดว่า ถ้าปรับกลยุทธ์มาใช้ศิลปะ โดยเฉพาะหนังสั้นมาเป็นสื่อกลาง น่าจะทำให้เข้าถึงประชาชนในฐานะผู้บริโภคได้รู้จักมาตรา 61 องค์การอิสระเพื่อการคุ้มครองผู้บริโภค และรับทราบประโยชน์ที่จะได้รับจากการมีกฎหมายฉบับนี้มากขึ้น และ

5+1 ทิ้งสิ้นเล่าเรื่องผู้บริโภค

เมื่อมูลนิธิเพื่อผู้บริโภคมั่นใจและมุ่งหวังว่า "หนังสือ" จะสร้างการเปลี่ยนแปลงให้เกิดขึ้นได้ ทางแผนงานสื่อศิลปวัฒนธรรมสร้างเสริมสุขภาพ สสส. และผู้กำกับ 6 คนจึงเดินทางสร้างหนังสือจากเรื่องจริง ข้อมูลจริง เป็นหนังสือ "เล่าเรื่องผู้บริโภค" 5 เรื่องสั้น + 1 สารคดีสั้น ทันที

5 เรื่องสั้น

เรื่องกรรมใคร...? กำกับโดยอาจารย์ไพจิตร ศุภวาริ
เนื้อเรื่องนำเสนอถึงปัญหาหนี้บัตรเครดิตที่ยังเป็นปัญหาที่พบอยู่เป็นจำนวนมากในสังคมปัจจุบัน ด้วยการหยิบยกเรื่องจริงที่เกิดขึ้นมาเล่าผ่านหนังสือเพื่อต้องการสะท้อนสังคมให้ดูคิดขึ้นมาบ้าง ก่อนที่ปัญหานี้จะกลายเป็นปัญหาที่ลุกลามและแก้ไม่ได้

SALE

เรื่องHeart Station กำกับโดยนางสาวพิมพ์ภา ไตวิระ
เนื้อเรื่องนำเสนอปัญหาเกี่ยวกับการติดตั้งปั๊มแก๊ส LPG ในชุมชน ซึ่งเป็นปัญหาที่ถกเถียงกันว่าปั๊มแก๊ส สามารถสร้างใกล้ชุมชนมากขนาดนี้ได้หรือ แล้วแบบนี้ถือว่าผิดกฎหมายสร้างปั๊มแก๊สหรือเปล่า แล้วเราในฐานะประชาชนจะทำอะไรได้บ้าง? เป็นการถ่ายทอด สื่อสารผ่านหนังสือจุดจบจะเป็นอย่างไร ต้องติดตาม...

เรื่องPriceless กำกับโดยนายมานูส วรสิงห์
เรื่องนี้เกี่ยวกับปัญหากับการเรียกร้องค่าสินไหมทดแทน
โดยเนื้อเรื่องเป็นการเสียชีวิตจากอุบัติเหตุรถตู้สาธารณะของ
ชายวัย 40 ปี ที่ทำงานอิสระ ไม่มีงานทำเป็นหลักเป็นแหล่ง
รายได้ไม่มั่นคง แต่เมื่อญาติจะเรียกร้องค่าสินไหมทดแทน
จากบริษัทประกัน แต่เมื่อได้มา ญาติๆ กลับมาอุทธรณ์ต่อว่า
สิ่งที่ได้มาเหมาะสมกับรายได้ที่ชายผู้นี้พึงจะได้หากเขายังมี
ชีวิตอยู่หรือไม่? แล้วถ้าไม่เหมาะสมละ! จะทำอะไร อย่างไร
ได้อีก?

เรื่องกลับบ้าน กำกับโดยนายชาญ รุ่งเรืองเดชะวัฒนา
นำเสนอปัญหาการตู้สาธารณะ ที่ผู้บริโภคต้องนั่งรถตู้
โดยสารเพื่อเดินทาง หากเสียชีวิตระหว่างการเดินทาง พ่อ แม่
ญาติพี่น้องของผู้เสียชีวิตจะสามารถเรียกร้องอย่างไรได้บ้าง
แล้วใครจะรับผิดชอบต่อเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในครั้งนี้ วงการ
ธุรกิจรถตู้จะได้รับผลอย่างไร นี่คือปัญหาที่สะท้อนผ่านหนังสั้น
เรื่องนี้

เรื่อง **disconnected** กำกับโดยนายบุญส่ง นาคภู

หนังสือเรื่องนี้นำเสนอปัญหาการใช้บริการเครือข่าย 3G ที่มีการแข่งขันกันสูงของเจ้าของระบบแต่ละเครือข่ายด้วยโปรโมชั่นที่หลากหลายเพื่อที่จะแย่งชิงลูกค้า โดยไม่สนใจว่ามันจะเกิดผลอะไรกับผู้บริโภคบ้าง แต่เมื่อในวันที่ระบบหรือสัญญาณแย่ แล้วบังเอิญตอนนั้นเป็นช่วงที่ผู้บริโภคกำลังต้องการจะสื่อสารในเรื่องสำคัญ ทำให้ไม่สามารถสื่อสารได้จนทำให้เรื่องเล็กกลายเป็นเรื่องใหญ่ แล้วใครจะรับผิดชอบ? ซึ่งเป็นปัญหาที่ผู้กำกับได้นำเสนอได้อย่างน่าสนใจ

1 สารคดีสั้น

เป็นหนังสือสารคดีสั้นมูลนิธิเพื่อผู้บริโภค กำกับโดยนายพัฒนา จีรวงศ์

เรื่องนี้เป็น การติดตามการทำงานของมูลนิธิเพื่อผู้บริโภคที่พยายามผลักดันมาตรา 61 กับการทำงานที่สะท้อนออกมาในมุมมองของนักบรรณคดีที่มุ่งมั่นเรียกร้องสิทธิที่พึงมี และผู้บริโภคควรได้รับ เรื่องราวจะเป็นเรื่องจริงที่เกิดขึ้นจริงระหว่างการทำงานของมูลนิธิฯ ต้องต่อสู้กับอะไร? แล้วทำไมยื่นมาตรา 61 ไปก็นานแล้ว แต่ทำไมไม่มีการรับร่างกฎหมายสักที

และนี่คือ **5+1** หนังสือเล่มแรกเรื่องผู้บริโภค ที่จะสร้างเสร็จและฉายรณรงค์สู่สังคม ให้คนในสังคมได้เห็น รับรู้และไม่เพิกเฉยกับปัญหาการบริโภค และในฐานะของผู้บริโภคทำหรือเรียกร้องสิทธิอะไรได้บ้าง ...โดยเนื้อหาหรือเรื่องราวจะน่าสนใจแค่ไหนสามารถติดตามได้ในโรงภาพยนตร์ เมษายนนี้แน่นอน

...ที่สุดแล้ว หนังสือในโครงการที่เกิดขึ้นนี้ได้นำเป้าหมายในการสร้างสรรค์ออกมาเพื่อ "การสร้างความเข้มแข็งให้แก่ผู้บริโภค และนั่นละคือทางออก!!! ของการทำงานรณรงค์ที่เราต้องการ" เมื่อพลังของผู้บริโภคจะเกิดขึ้น!! อย่างน้อยเสียงของผู้บริโภคจะกลายเป็นเสียงที่มีพลังและดังมากขึ้น ...จนมีคนได้ยิน!! ✨

เรื่องโดย : รรรรร

เด็กเฮ้ย

จัดหนัก! คิดต่าง! ดึงเยาวชนทำสื่อ พลีตหนังสือสารคดีสืบสร้างสรรคสังคม รมรณรงค์ต้านบุหรี

- ✓ ต้องเป็นเรื่องจริงหรืออ้างอิงมาจากของจริง
- ✓ ต้องนำเสนอเพียงเรื่องใดเรื่องหนึ่งอย่างละเอียด
หลายแง่มุม (On Subject - One Topic)
- ✓ ต้องถ่ายทอดความจริงอย่างสร้างสรรค์
- ✓ ต้องให้บทพลต่อความรู้สึกนึกคิดและอารมณ์ร่วมของพหุชน
นี่คือลักษณะเด่นของ "หนังสือสารคดี"

อ.ดร.ประภาส นวลเนตร

ซึ่งเมื่อพูดถึงหนังสือสารคดี รู้ใหม่ว่า? ... หนังสือสารคดีเรื่องแรกของไทย เกิดขึ้นเมื่อเดือนกันยายน พ.ศ.2468 โดยบริษัท Paramount มี Merian C. Cooper เป็นผู้อำนวยการสร้างและผู้กำกับ มี Emet B. Schodcsack เป็นช่างภาพ ออกมาเป็นภาพยนตร์เรื่อง "ช้าง" เมื่อถ่ายทำเสร็จได้นำออกฉายครั้งแรกที่อเมริกาในปี พ.ศ.2470 และนำกลับมาฉายในประเทศไทยในปี พ.ศ.2471 ทำให้คนไทยไม่นับว่าเป็นหนังไทย กระทั่งปี พ.ศ.2537 ภาพยนตร์เรื่องนี้ ได้ถูกนำมาบูรณาการใหม่ ใส่เสียงประกอบโดย "วงฟองน้ำ" และกลับมาฉายอีกครั้งในประเทศไทย

มาวันนี้เพื่อให้เด็กและเยาวชนได้เป็นส่วนหนึ่งในการสร้างสรรค์สื่อสารคดีสั้น "โครงการนักผลิตสื่อและสื่อสารสุขภาวะรุ่นใหม่ (เด็กเฮ้ย โปรเจกต์)" ที่ได้รับการสนับสนุนจากสำนักงานกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ (สสส.), แผนงานสื่อศิลปวัฒนธรรมสร้างเสริมสุขภาพ, โครงการปิงส์, มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย, มูลนิธิรณรงค์เพื่อการไม่สูบบุหรี่ ด้วยการชวนนักเรียนนักศึกษาอายุ 15-25 ปี มาร่วมออกไอเดียสร้างสรรค์สังคมในประเด็น "บุหรี = ยาเสพติด เป็นภัยต่อชีวิต เป็นพิษต่อสังคม" ขึ้น ในการประกวดครั้งนี้มีน้องๆ ผ่านเข้ารอบทั้งหมด 26 ทีมด้วยกัน ซึ่งการตัดสินของคณะกรรมการถือเป็นที่สุด

ในการทำหนังสือสารคดีสั้นนั้น อ.ดร.ประภาส นวลเนตร สาขาวิชานวัตกรรมสื่อสารมวลชน-การกระจายเสียงและแพร่ภาพ ม.หอการค้าไทย บอกว่า หนังสือสารคดีแบ่งออกได้ 2 ประเภท คือ

1. DOCUMENTARY เป็นการถ่ายภาพและเสียงของบุคคลจริงในเหตุการณ์ จะเรียกว่า สารคดีเชิงวิเคราะห์ (Documentary) และสารคดีเชิงข่าว (News Documentary)

2. FEATURE การถ่ายภาพและเสียง สมมุติด้วยการแสดงแทน จะเรียกเป็นสารคดีทั่วไป (General Feature), สารคดีท่องเที่ยว (Touring Feature) หรือสารคดีเนื่องในโอกาสพิเศษ (Special Occasion Feature) โดยการทำให้หนังสือสารคดีสั้น ประเด็น "บุหรี = ยาเสพติด เป็นภัยต่อชีวิต เป็นพิษต่อสังคม" จะเน้นการถ่ายภาพและเสียงของบุคคลจริงในเหตุการณ์ จะเรียกว่า สารคดีเชิงวิเคราะห์ หรือสารคดีเชิงข่าวก็ได้ ขึ้นอยู่กับการสร้างสรรค์ผลงานและประสบการณ์ของเยาวชน และทุกกระบวนการทำงาน จะมีอาจารย์และพี่เลี้ยงคอยดูแลเพื่อให้คำปรึกษาตลอดโครงการ ทั้งยังมีการอบรมเชิงปฏิบัติการ "TV Documentary Production" หนังสือสารคดีสั้นทางโทรทัศน์ อย่างการเขียนบท รูปแบบ การเล่าเรื่อง และกระบวนการผลิตหนังสือสารคดีสั้นจากนางสาวภัทราพร สังข์พวงทอง ผู้ดำเนินรายการ "กบนอกกะลา" บริษัท ทิวบูรพา จำกัด และนายธีรภาพ โลหิตกุล นักเขียนสารคดีอิสระ ตามมาด้วยการฝึกอบรมการตัดต่อภาพและเสียงสำหรับหนังสือสารคดีสั้น โดยวิทยากรผู้เชี่ยวชาญให้แบบใกล้ชิด

กัทรพร สัจย์พวงทอง

นางสาวกัทรพร สัจย์พวงทอง บอกว่า "เด็กเฮ้ว" เป็นโครงการที่เปิดโอกาสให้กับเด็ก ๆ ได้ทำในสิ่งที่เป็นตัวตนของเขาเอง ได้ใช้ความรู้ความสามารถแบบสมวัย เพราะจริงๆ แล้วเด็กและเยาวชนเป็นช่วงวัยที่มีพลัง มีความอยากแสดงออก มีความกล้า มีความมั่นใจ แต่เวทีแบบนี้ในประเทศหรือในสังคมบ้านเรายังไม่มีความหลากหลายพอ ...ทว่าวันนี้เด็กเฮ้วกลับคิดต่าง!!.. อยากให้เด็ก ๆ ทั้งประเทศได้รู้จักและมีส่วนร่วมกับโครงการนี้ ซึ่งการทำหนังสือสารคดีสั้นที่สร้างแรงบันดาลใจในเรื่องของ สุขภาวะให้ออกมาน่าสนใจ เรื่องนั้น ๆ จำเป็นต้อง **1.มาจากวิถีดคิดและความเชื่อเป็นหลักว่า ต้องดึงมาสิ่งที่ถูกต้อง มีประโยชน์ และมีคุณค่าที่น้อย ๆ จะได้มีโอกาสสัมผัส เรียนรู้ด้วยตัวเองในช่วงวัยที่สามารถทำได้** **2.เนื้อหาของสื่อที่กำลังผลิต หรือหนังสือสารคดีนั้น ต้องเป็นเนื้อหาที่ดีและมีประโยชน์ทั้งต่อตัวเองและต่อคนอื่น** ซึ่งจะเป็นเรื่องที่ทำหายความสามารถในการทำสิ่งดี ๆ เพื่อตัวเองและคนอื่นไปในเวลาเดียวกัน

สารคดีใครๆ ก็ทำได้ ไม่ยากหรอก แต่จะทำให้ดี มีคุณภาพ ทำให้มีคนดู ทำให้มีคนชื่นชมแล้วโดนใจอาจจะยากสักหน่อย แต่อย่างไรก็ตามมันก็คงไม่ยากเกินไปที่จะทำ

ผู้ดำเนินรายการ "กบนอกกะลา" บอกเพิ่มว่าการทำสารคดีเป็นเรื่องกว้างต้องมีกรรมผสมผสานกันของ 2 อย่างคือ **1.มีความรู้** และ **2.มีศิลปะ** เป็นนักคิด เป็นนักวิชา กับเป็น ศิลปินที่ผสมผสานกันอย่างลงตัว คนที่จะทำสารคดีได้ดีและน่าสนใจได้ต้องทำการบ้านเยอะ ๆ มีความรู้รอบตัวสูง ๆ อ่านหนังสือ เสพสื่อ เล่นอินเทอร์เน็ตมาก ๆ มีมุมมองที่แตกต่างหลากหลาย จึงจะสามารถทำให้เรื่องราวธรรมดาที่มีอยู่ชีวิตธรรมดาให้กลายมาเป็นเนื้อหาที่น่าสนใจขึ้นมาได้ **หัวใจของสารคดีคือเนื้อหาที่น่าสนใจ** เพราะถ้าเริ่มต้นด้วยเนื้อหาที่ไม่น่าสนใจแล้วต่อให้คุณภาพของโปรดักชันมากแค่ไหนก็เอาไม่อยู่ หรือดูแล้วจะจำอะไรไม่ได้นอกจากเรื่องนี้ "สวย" เท่านั้นเอง

ธีรภาพ โลหิตกุล

ด้านนายธีรภาพ โลหิตกุล บอกเสริมว่า คนที่จะสามารถทำหนังสือการ์ตูนให้ตีได้นั้นนอกจากต้องศึกษาข้อมูลความจริงที่เป็นความรู้ แล้วยังต้องมีจินตนาการในการสร้างสรรค์งาน ซึ่งหัวใจของการนำเสนอหนังสือการ์ตูนให้น่าสนใจได้นั้น **1.ประเด็นต้องน่าสนใจ และ 2.วิธีการนำเสนอต้องสนุกสนาน และมีคุณค่า เมื่อนำไปเผยแพร่แล้วจะเกิดประโยชน์ต่อสังคมอย่างใหญ่หลวงได้** เพราะหนังสือการ์ตูนที่เยาวชนคิดนั้นเมื่อมีการค้นหาข้อมูลข้อเท็จจริงมาประกอบ เนื้อเรื่องจะมีความน่าสนใจ มีความรู้ มีคุณค่า ผ่งอยู่ก่อนให้เกิดประโยชน์แก่ผู้ที่รับสารที่ต้องการสื่อมันออกไปได้

น้องๆ โรงเรียนกะเปอร์วิทยา

ส่วนน้องโต้ง นายอนันต์ชัย คำแสนราช อายุ 18 ปี นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนกะเปอร์วิทยา จ.ระนอง ผู้กำกับหนังสือการ์ตูนประเด็นบุหรี่ **ทีมหมู ฉึก ฉึก** บอกว่า หนังสือการ์ตูนเป็นความรู้ที่เกิดขึ้นจากเรื่องจริง ประสบการณ์จริงๆ ถ้าเกิดวัยรุ่นได้ดูก็จะเห็นว่าปัญหาเกิดจากอะไร และทำไมถึงต้องเลิก อย่างเรื่องที่จะทำเป็นเรื่องจริงที่เกิดขึ้นจริงกับตัวเองมีแนวคิดเน้นไปยังวัยรุ่นซึ่งเป็นเยาวชนที่ติดบุหรี่ เมื่อโตขึ้นก็มีเพื่อนชักชวนให้เสพยาเสพติดโดยเริ่มจากกระท่อม และสูบบุหรี่ตามมา ซึ่งเรื่องของบุหรี่เป็นปัญหาใหญ่มากและมีสถิติวัยรุ่นสูบบุหรี่ต่อเนื่องกันทุกปี จึงนำมาเสนอเพื่อต้องการให้สังคมไม่เพิกเฉยต่อการสูบบุหรี่ในวัยรุ่น และควรได้รับการแก้ไขอย่างจริงจังเสียที

นี่คือส่วนหนึ่งของสื่อสารคดีสั้นของ "โครงการนักผลิตสื่อและสื่อสารสุขภาพะรุ่นใหม่ (เด็กเฮ้ว โปรเจกต์)" สามารถติดตามผลงานหนังสือการ์ตูนทั้ง 20 กว่าเรื่องนี้ได้เร็วๆ นี้ และติดตามผลงานไอเดีย "100 เรื่องเล่าแห่งแรงบันดาลใจ" ในรูปแบบหนังสือการ์ตูน เรื่องสั้น และ New Media จาก 3 หัวข้อ เลิกบุหรี่, เลิกแอลกอฮอล์ และจิตอาสาสำนึกพลเมือง ที่อยู่ในโครงการ "เด็กเฮ้ว" ได้ที่ www.facebook.com/dekhealth.project

เรื่องโดย : สมุทรอักษร

"ลานวัฒนธรรม" นำร่องที่ราชบุรี

❖ โหลเลื่อนจากแผ่นดินใหญ่
ค่อยไหลลงลำแม่กลองแหล่ง
ราชบุรีเริงรินดินแดง
ได้แรงได้รำน่านาคี

❖ ชูดินคั้นน้ำเป็นดินแก้ว
ขึ้นแล้วเป็นรูปเป็นทรงสี่
นิ้วปาดปรายไหวท่าที่
มังกรจรัสจำแดง

❖ โลกเกิดก็เกิดม้วนทะเลยานเมฆ
คายแก้วแววเสกประกายส่ง
โหมไฟไล่น้ำเคลือบคล้ายลง
คลี่คลื่นเย็นยงอยู่ยืนยาว

❖ เกล้าน้ำกล่ำดินคลุกหินไฟ
จับใจมังกรให้พ่อนท้าว
รับคืนรับน้ำร่ำเรื่องราว
เป็นดาวเป็นวังโองมั่งกร

บทประพันธ์และข้อมูลจากบทความของ เนาวรัตน์ พงษ์ไพบูลย์

โครงการนำร่อง "ลานวัฒนธรรม" เพื่อเปิดพื้นที่ศิลปวัฒนธรรม "ภาคประชาชน" ของเครือข่ายสมาชิกศิลปปินเพื่อการปฏิรูปในคณะกรรมการสมาชิกปฏิรูปประเทศ มีคุณหมอ **ประเวศ วะสี** เป็นประธาน เริ่มงานในจังหวัดนำร่องไปแล้ว มีภาคเหนือ จังหวัดแม่ฮ่องสอน, ภาคอีสานตอนบน จังหวัดหนองบัวลำภู, ภาคอีสานตอนล่าง จังหวัดสุรินทร์, ภาคใต้ จังหวัดสงขลา และภาคกลาง จังหวัดราชบุรี

ที่ราชบุรี ได้เปิดงานเป็นประเด็นไปเมื่อวันที่ 18 ธันวาคม 2555 ที่ผ่านมา มีนางศมานันท์ เหล่าวณิชวิศิษฎ์ นายกเทศมนตรีหญิงเมืองราชบุรี เป็นประธานเปิดงานมีองค์การบริหารส่วนจังหวัด ที่มีนายวันชัย ธีระสัตยกุล เป็นนายก มาเป็นผู้อุปถัมภ์โครงการ และได้แม่งานผู้เข้มแข็งคือ ผศ.อาภรณ์ สุนทรวาท แห่งมหาวิทยาลัยราชภัฏหมู่บ้านจอมบึง สถานที่จัดงานเป็นลานข้างถนนริมแม่น้ำแม่กลองหน้าเมืองราชบุรี เส้นที่มุมหนึ่งของเมืองราชบุรี...ใช่เลย รูปแบบงานเรียบง่าย สมเป็นงาน "ภาคประชาชน" พอที่จะรอดเป็นงาน "นำร่อง" ได้เลย

ราชบุรีนั้นอุดมสมบูรณ์ทั้งสภาพพื้นที่ ทรัพยากรและผู้คนหลากหลายชาติพันธุ์ กับประวัติศาสตร์ยาวนาน ดังนั้นงานด้านศิลปวัฒนธรรมจึงสั่งสมมาเป็นแหล่งอารยธรรมที่แทบจะเป็น "ต้นแบบ" หลากหลายสาขา ตรงหน้าเมืองที่จัดงาน นอกจากมีพิพิธภัณฑ์สถานประจำเมืองแล้ว ยังมีอาคารหอศิลป์ "เด้าสงใต้" ผู้ทำให้ "โองมั่งกร" เป็นเอกลักษณ์ของเมืองราชบุรีด้วย ทั้งบริเวณด้านข้างพิพิธภัณฑ์และหอศิลป์ได้เป็นสถานที่จัดแสดงนิทรรศการจิตรกรรมของศิลปินชาวราชบุรี ที่มี ร.ต.สุภักดิ์ อนุกุล เป็นประธานกลุ่มทัศนศิลป์ ซึ่งจัดแสดงรวม 10 วัน พร้อมกับนิทรรศการด้านวรรณศิลป์ ที่มี น.อ.ทองย้อย แสงสินชัย กวีผู้รจนากาพย์เท่เรือราชพิธี เป็นประธานกลุ่มวรรณศิลป์ ด้านช่างเวทีมีวงดนตรีไทย มี นายไกร ตราบติ ประธานกลุ่มคีตศิลป์และอาจารย์จินตนา กล้ายประสงค์ เลขาธิการกลุ่มกวางมาบรรเลงประกอบ การแสดงบนเวทีมีนายชูศิลป์ ชีช่วง ประธานกลุ่มศิลปะการแสดงซึ่งมีกลุ่มเยาวชนของชาวปกากะญอมาร่วมแสดงดนตรีและร้องเพลงด้วยอย่างน่ารัก รวมทั้งศิลปินลิเกมีชื่อของเมืองราชบุรี ก็มาร่วมนาฏลักษณ์ลีลาให้ได้ประทับใจ

**"เมืองราชบุรีสำคัญด้วยมีอารยธรรมสืบเนื่องมา
ยาวนานกับที่สำคัญยิ่งคือ คนที่เข้าใจและมีใจให้กับงานใน
ลักษณะนี้"**

ศิลปินคนสำคัญผู้ทุ่มเทให้กับศิลปะการแสดงคือ **นายมานพ มีจำรัส** ผู้เป็นศิลปินรางวัล "ศิลปากร" มีสำนักบ้านดิน ที่อำเภอเจ็ดเสมียนและเป็นหัวเรี่ยวหัวแรงของภัทราวดีเธียเตอร์ก็เป็นหนึ่งในผู้เข้าใจและมีใจให้กับงานนี้...ผู้เข้าใจและรักงานด้านศิลปวัฒนธรรมถึงทุ่มอุทิศด้วยจิตวิญญาณคนสำคัญของเมืองราชบุรี คือ **นายวศินบุรี สุพานิชวรภาชน์** ผู้เป็นทายาทแห่ง "เถ่าไถ่" เจ้าของอาคารหอศิลป์ดังกล่าว ซึ่งถ้าขึ้นไปบนชั้นสองของอาคารตรงระเบียงหน้าก็จะได้ชมภูมิทัศน์หน้าเมืองทั้งหมดร้อยแปดสิบองศา อันยากจะหามุมมองที่เป็น "เสน่ห์เมือง" ของราชบุรีที่ตรงไหนเหมือนตรงนี้ได้เลย

ทายาทแห่ง "เถ่าไถ่" นี้แหละเป็นผู้เนรมิตลานหน้าหน้าเมืองให้เป็นลานศิลปะจัดวางอันมีรูปปฏิมาไ่องมังกกร กับที่พิเศษสุดคือจารึกเรื่องสั้นเรื่อง "ชุดนอนของปลาทอง" ของศิลปินแห่งชาติ **ประภัสสร เสวิกุล** นี่น่าจะเป็นประติมากรรมแรกของโลกก็ว่าได้ ที่มีจารึกเรื่องสั้นทั้งเรื่อง ณ แท่นริมฝั่งน้ำ ผู้อ่านจะอ่านได้ชัดเจนที่สุดจะต้องไปยืนอ่านยังอีกฝั่งหนึ่ง หากจะอ่านฝั่งเดียวกันคุณจะต้องเดินกลับไปกลับมาเป็นระยะทางเทียบลระหว่วทำสิบเมตร ก็เทียบก็เท่ากับจำนวนบรรทัดที่บันทึกจารึกไว้นั้น.. **ไม่มีใจ ทำไม่ได้นะเฮ้อ**

คนเข้าใจและมีใจอย่างนี้แหละที่หากทุกเมืองนี้ก็มีก็จะเป็นผู้เลกให้งาน "ศิลปวัฒนธรรมภาคประชาชน" ได้เกิดได้จริง

แม้อายุการทำงานของสมาชิภาพกรุปจะสิ้นสุดลงในเดือนมิถุนายนปี 2556 นี้แต่งงาน "ภาคประชาชน" จะไม่สิ้นสุดเพราะนี่เป็นงานของประชาชน ซึ่งมีแต่ประชาชนเท่านั้นที่ร่วมมือร่วมใจกันจัดขึ้น วิธีการนั้นขึ้นอยู่กับคณะกรรมการแต่ละจังหวัด แต่ละภาคจะจัดการดังตัวอย่าง "นาร์อง" นั้นประโยชน์คือ "ลานวัฒนธรรม" ที่ปลอดผลประโยชน์นี้ อย่างนี้แหละเป็นศูนย์รวมความรักสามัคคีและความภูมิใจของชุมชนได้จริง เป็นทั้งการบูรณะฟื้นฟูและเยียวยาจิตใจของผู้คนในสังคมได้ด้วย นี่เป็นส่วนเติมเต็มที่บ้านเรายังขาดอยู่ไม่ใช่หรือ

คนไทย
ขอมือหน่อย

คนละไม้ คนละมือ เพื่อสังคมน่าอยู่

ลงแรง

...กับหลากหลายกิจกรรมอาสาสมัครที่มือคุณกบัด

ลงสมอง

...กับเสวนาสร้างแรงบันดาลใจให้คุณเริ่มลงมือทำ

ลงขัน

...กับสินค้ามากมายขององค์กรเพื่อสังคม

...เลือกทำได้ตามใจ เพื่อสังคมที่น่าอยู่

ได้เวลาลงมือทำ
เพื่อสังคมน่าอยู่

“คนไทยขอมือหน่อยฯ” เทศกาลรวมพลจิตอาสาครั้งยิ่งใหญ่ที่จุดประกายให้ผู้คน รับรู้ เข้าถึงและมองเห็นต้นแบบงานพัฒนาสังคมเพื่อร่วมสร้างสังคมน่าอยู่

จากที่ผ่านมามาผลสำรวจจากการวิจัยพบว่า **คนไทยมีน้ำใจ แต่ยังไม่ทราบว่าจะช่วยเหลือสังคมอย่างไร** งานนี้จึงเป็นการลุกขึ้นมาขอมือสุดตัว ของมูลนิธิเพื่อคนไทย ร่วมกับเครือข่ายมหาวิทยาลัยตราครุฑพัฒนาประเทศไทย ได้แก่ สำนักงานกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ สสส. และภาคีเครือข่าย นับ 200 องค์กร หนึ่งในนั้นคือแผนงานสื่อศิลปวัฒนธรรมสร้างเสริมสุขภาพ สสส. เพื่อจัดงาน **“คนไทยขอมือหน่อย คนละไม้ คนละมือ เพื่อสังคมน่าอยู่”** เมื่อต้นเดือนมีนาคมที่ผ่านมา ณ ลานเซ็นทรัลเวิลด์

โดยเป้าหมายเพื่อเปิดพื้นที่เผยแพร่กิจกรรมด้านการพัฒนาสังคม สร้างการเรียนรู้ แลกเปลี่ยนในกลุ่มผู้ทำงานด้านสังคม และเปิดโอกาสให้ประชาชนคนธรรมดา ได้รับรู้ เข้าถึง เกิดแรงบันดาลใจอยากเข้ามาช่วยด้วยช่วยสังคม ตลอดจนมองเห็นช่องทาง และกลไก ในการเข้ามาแสดงพลัง ได้มากขึ้นทำไมเรื่องของ **“พลเมืองอาสา” (Active Citizen)** หรือผู้ที่พร้อมช่วยเหลือและพัฒนาสังคมในทุกสถานการณ์...

เพื่อหนุนเสริมการลงแรง ลงสมอง และลงขัน แผนงานสื่อศิลปวัฒนธรรมสร้างเสริมสุขภาพ สสส. จึงได้นำทั้งโครงการ **สวน สุข ศิลป์** มาชวนผู้ที่สนใจมาร่วม ลงแรง ด้วยการเปิดรับสมัครอาสาสมัครมาช่วยทีมงาน ลงพื้นที่ชุมชน เป็นพี่เลี้ยงเด็กและเยาวชน คุณสมบัติ >> มีจิตวิทยาเกี่ยวกับเด็ก และชอบในเรื่องของสื่อ เช่น ละคร ดนตรี สื่อพื้นบ้าน ศิลปะชุมชน และ**โครงการหนังสือสั้น เล่าเรื่องผู้บริโภค** มาชวนอาสาสมัครร่วมรณรงค์หนุนเสริมเครือข่ายผู้บริโภคผ่านงานหนังสือสั้นเล่าเรื่องผู้บริโภค ซึ่งมีผู้ที่สนใจมาลงชื่อไว้ภายในงานอย่างล้นหลาม หากมีความเคลื่อนไหวของกิจกรรมดังกล่าวสามารถติดตามได้ที่นี้เร็วๆ นี้ ส่วนการ**ลงสมอง** นั้นได้มีกิจกรรมศิลปวัฒนธรรมมาชวนคนไทยช่วยคิดช่วยทำอย่างน่าสนใจภายในงาน อาทิ ต่อจิ๊กซอให้เป็นสื่อศิลปวัฒนธรรมตามใจทัย และอื่นๆ ที่น่าสนใจอีกเพียบ!

นอกจากนี้ทางแผนงานฯ ยังนำศิลปวัฒนธรรมและผลิตภัณฑ์จากโครงการต่างๆ ในรอบปีที่ผ่านมา มาร่วมสร้างสีสันให้กับงานด้วย อาทิ การแสดงกลองยาวเด็ก และลีเกอสูจากเยาวชนดนตรีสร้างสุขพระประแดง และการแสดงดนตรีสดจากเยาวชนโครงการ **สื่อศิลป์ ดิน น้ำ ป่า** โดย**น้องท็อป นายธีรธรรม วงศ์สา** อายุ 22 ปี สมาชิกวงผ้าขาวม้าเยาวชนในโครงการ **สื่อศิลป์ ดิน น้ำ ป่า** บอกว่า ทุกวันนี้คนจำนวนมากอยากทำอะไรเพื่อสังคมแต่ไม่รู้ว่าจะทำอะไรงานคนไทยขอมือหน่อยฯ จึงเป็นการเปิดโอกาสให้เด็กและเยาวชนอย่างพวกเราได้มีโอกาสมาเป็นส่วนหนึ่งในการ**“ลงมือทำ”** ให้สังคมน่าอยู่ด้วยการ**ลงแรง**ตามความสามารถที่ถนัด คือ การร้องเพลงที่แต่งขึ้นมาเอง แต่เนื้อหาของเพลงจะแฝงไปด้วยเรื่องราว วิถีชีวิตความเป็นอยู่ ของสังคมในมุม

ต่างๆ เป็นการสะท้อนให้คนหันมาสนใจกัน สนใจธรรมชาติ สนใจสังคม สนใจเรื่องราวต่างๆ ที่เกิดขึ้นมากขึ้น ที่ผ่านมามันก็ได้เพียงแค่เล่นดนตรี แต่งเพลง แสดงและดูกันเองในสังคมเล็กๆ แต่เมื่อมาเป็นส่วนหนึ่งของงาน ทำให้เห็นคุณค่าตัวเอง เห็นคุณค่าในผลงานมากขึ้น ที่เวทีนี้ไม่ใช่แค่การ "ปล่อยของ" ธรรมดาๆ แต่เป็นเวทีที่หนุนเสริม ต่อยอด สร้างคุณค่าให้เด็ก และเยาวชนตัวเล็กได้ร่วมทำให้สังคมน่าอยู่ขึ้นได้ด้วยแรงที่สามารถทำได้... ซึ่งตนก็มั่นใจว่า "ทำได้อย่างไม่ขาดตกบกพร่อง"

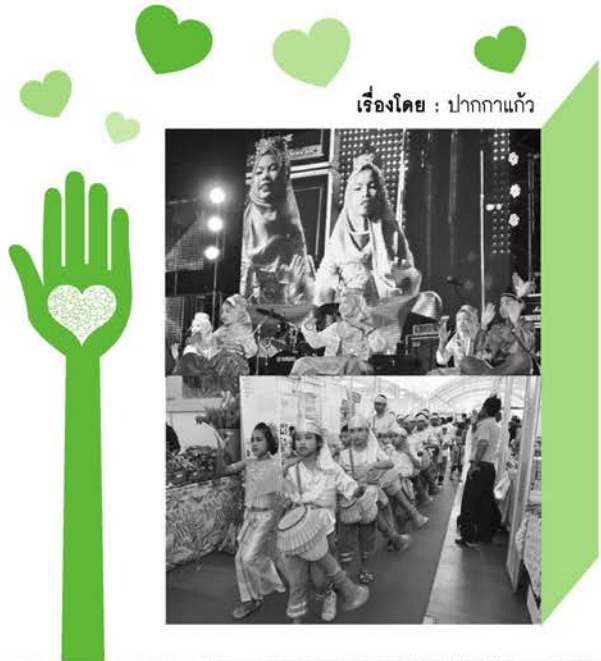
เพราะวันนี้ประเทศไทยที่ดีกว่าต้องเป็นจริงได้ เริ่มจาก ...

- ฟัง คนไทยด้วยกัน
- พูด กับคนไทยด้วยกัน
- คิดและลงมือทำ

เพื่อพัฒนาและสร้างสังคมอยู่ดีมีสุข อย่างเป็นระบบ นี่เป็นเพียงพลักรส่วนหนึ่งของการทำงานจิตอาสาที่ทางแผนงานฯ หวังสร้างจิตสาธารณะให้เกิดขึ้นกับเด็กและเยาวชนหรือคนทำงานด้านสื่อศิลปวัฒนธรรมได้มีโอกาส มีเวทีในการปล่อยของออกมา ซึ่งทุกคนก็สามารถทำได้ ไม่ว่าจะใครอยู่ที่ไหนก็ตาม ขอเพียงรู้ความสามารถของตนเอง รู้ว่าสังคมของตนเองกำลังเผชิญหน้ากับปัญหาอะไร แล้วลงมือช่วยแก้ปัญหอย่างจริงจัง ก็ถือว่าเป็นการทำเพื่อสังคมแล้ว

"การทำงานเพื่อสังคมไม่จำเป็นต้องทำมาก แต่ขอเพียงทำด้วยความตั้งใจ จริงใจ ลงมือแก้ปัญหาอย่างเข้าใจด้วยความสามารถที่เรา มี ก็ถือว่าเป็นการช่วยสังคมให้ดีขึ้นอีกทางหนึ่ง" มาร่วมติดตามการทำงานจิตอาสาและติดตามการทำงานของแผนงานฯ ได้ที่ www.artculture4health.com

ใครอยากเป็นส่วนหนึ่งของเรา "ขอมือหน่อย..." ✨

ความดี...ความงาม...ความสุข

๑ เด็กไทยวันนี้ใช้เวลามากกว่า 1 ใน 3 ของชีวิต หรือวันละ 9 ชั่วโมงเศษๆ อยู่กับ**โทรทัศน์** (รวมทีวีดี วีซีดี ละคร ปรแกรมโลก ซีรีส์ต่างประเทศ) **โทรศัพท์มือถือ** (รวมการแชท ผ่านนานาแอปพลิเคชัน) และ**อินเทอร์เน็ต** (รวมการเล่นเกม และการอยู่ในเครือข่ายสังคมออนไลน์)¹

ปัญหาอยู่ที่ว่า เราต้องไม่มองว่ามันเป็นปัญหา เพราะนี่คือโลกใหม่

เทคโนโลยีเปลี่ยน ชีวิตก็เปลี่ยน แม้คนที่เป็นผู้ใหญ่ ผ่านร้อนผ่านหนาวมานานก็เถอะ ลองว่าถ้าได้ลงนั่งหน้าจอคอมพิวเตอร์และเข้าสู่โลกของเกมและโลกออนไลน์เมื่อไร เมื่อนั้นก็จะตระหนักได้ด้วยตนเองในทันทีว่า ทำไม "เสพ" แล้วจึง "ติด"

คำตอบสำคัญ คือ มันพาเราออกจากความเป็นจริงในโลกปัจจุบัน (ที่อาจจะกำลังเหงา เศร้าลึก) เพราะมันท้าทายให้เราต้องเอาชนะให้ได้...แม้สักครั้ง เพราะมันชวนให้หลงใหลอยู่ในสีสันและ "ความจริงในโลกจริง" แบบที่ไม่ต้องใช้จินตนาการใดๆ และที่สำคัญคือ ความรู้สึกของการได้เป็นศูนย์กลางของทุกสิ่ง ...ซึ่งหมายถึง "อำนาจ"

แต่ผู้ใหญ่หรือเด็ก เฉพาะผู้ที่ "รู้สึก" ใช้สติและปัญญาเป็นเท่านั้น จึงจะถอนตัวออกจากการเสพติดได้อย่างไม่หลงทาง และ "เลือกรับ" "เลือกใช้" สื่อใหม่เหล่านี้ ให้เกิดประโยชน์ในทางที่ถูกที่ควร

Percussion

กลุ่มอวมทอ

กลุ่มละครหน้ากากเปลือย

ใน "เมืองสื่อสร้างสรรค์"

ทำไมต้องสื่อสร้างสรรค์... เพราะการบริโภคสื่อที่ไม่เหมาะสม เป็น "ต้นน้ำ" ของการแสดงออกหรือการมีพฤติกรรมที่สร้างปัญหา ความเดือดร้อนและความทุกข์ให้กับตนเอง ครอบครัวและชุมชน สังคม

...เพราะ อย่างไรเสียเด็กและเยาวชนของเราต้องอยู่กับสื่อในลักษณะเช่นนี้อย่างยากจะหลีกเลี่ยง ดังนั้นพวกเขาก็ควรจะได้อยู่กับสื่อที่หล่อหลอมความเป็นมนุษย์และสื่อที่**สร้างสรรค์** ความดี ความงาม ความจริงและความสุข ในลักษณะที่เป็นแก่นแท้ ไม่ใช่เปลือกหรือกระพี้

สื่อสร้างสรรค์ต้องมุ่งพัฒนาสุขภาพะในด้านจิตและปัญญา จึงจำเป็นที่จะต้องพัฒนาให้พวกเขามีทักษะการรู้เท่าทันสื่อ ในขณะที่เดียวกันก็ต้องโน้มนำให้สังคมตระหนักถึงความสำคัญของการผลิตสื่อและการนำใช้สื่ออย่างสร้างสรรค์ ตลอดจนสนับสนุนให้ทุกชุมชนมีพื้นที่หรือกิจกรรมสร้างสรรค์ที่เหมาะสมกับเด็กและเยาวชนทุกช่วงวัย

เด็กๆ มีพลังในตัวเองมากมาย แต่ผลการศึกษาพบว่า ในชุมชนไม่มีพื้นที่ให้พวกเขา

...อยากแสดงออก แต่ไม่มีพื้นที่ให้เล่นลา อยากทำงานจิตอาสา แต่ไม่รู้ว่าจะไปที่ไหน...

เมื่อวันก่อนได้มีโอกาสไปร่วมกิจกรรมของเครือข่ายเยาวชนจอมทอง ซึ่งเข้าไปทำงานกับเด็กและเยาวชนละแวกวัดโพธิ์เขตจอมทอง รับสมัครเด็กกลุ่มหนึ่งมาเรียนดนตรีประเภท Percussion จากถ้าย ถึง กะละมัง หม้อ กลุ่มหนึ่งไปเรียนละครกับกลุ่มละครหน้ากากเปลือย และอีกกลุ่มหนึ่งไปเรียนมายากลกับสุดยอดมายากลเมืองไทย **ฟิลิป ไพบูลย์พันธ์**

ฟิลิป ไพบูลย์พันธ์

¹สถาบันรามจิตติ, สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย และ สำนักงานกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ. (2556). รายงานสภาวะการเด็กและเยาวชน ปี 2554-2555 ภาคกลาง.

มายากล

สุดแสบและสุดยอด... เด็กที่มาสมัครเรียนมายากล มีทั้งหมด 13 คน แต่เหลือเพียง 3 คนที่เดินทางมาถึงฝั่ง ส่วน 10 คนแรกนั้นหายตัวไปพร้อมกับเครื่องมือและอุปกรณ์ของอาจารย์ฟิลิป (ซา) ถึงตรงนี้ หลายคนอาจคิดว่า กิจกรรมแบบนี้ไม่คุ้มค่า ทำแล้วได้อะไร แต่ถ้าจะมองในมุมกลับกัน มันอาจเป็นการดีกว่าที่ทำให้ได้เด็กที่มีความรับผิดชอบเพิ่มขึ้นอีกตั้ง 3 คน และต่อไปอีก 10 คนก็อาจจะสำนึกได้ โมเดลนี้อาจมีชื่อเรียกว่า "สร้าง 3 กระทบ 10"

จากการที่ผู้ใหญ่ในชุมชนวัดไทรเปิดเวทีให้เด็ก ๆ และเยาวชนได้มีพื้นที่ในการพูดและการแสดงออก ไม่ว่าจะเป็นดนตรี ละคร หรือมายากล นี้ ทำให้เรารับรู้ได้ด้วยหัวใจและความรู้สึก ว่าพวกเขาอยากแสดงออก อยากรวมกลุ่มกัน อยากให้ผู้ใหญ่มองอย่างเข้าใจ ไม่ใช่ จับผิด เวทีในวันนั้น จึงเป็นเสมือนการปรับแต่งความเข้าใจให้ตรงกันระหว่างเด็กกับผู้ใหญ่ในชุมชน

กลุ่มเด็กรักป่า

แล้วทำไมต้องเมืองสื่อสร้างสรรค์ ... เพราะเมืองสะท้อนบริบทที่เป็นอัตลักษณ์ทั้งในแง่ของศิลปะ ทัศนกรรม สถาปัตยกรรม ภาษาและวัฒนธรรม และเพราะเมืองเป็นชุมชนที่จัดการตัวเองได้ ถ้าคนในชุมชนมีความเป็น "พลเมือง"

เมืองสื่อสร้างสรรค์ คือ "เมืองต้นแบบ" ที่คนทุกเพศวัยอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุข มีพื้นที่สร้างสรรค์ กิจกรรมสร้างสรรค์ และแหล่งเรียนรู้ในเรื่องการผลิตสื่อและการใช้สื่อเพื่อการเรียนรู้และการเปลี่ยนแปลงของเด็ก ครอบครัว ชุมชนและสังคม

ตัวอย่างที่น่าสนใจตัวอย่างหนึ่ง ได้แก่ ละครของกลุ่มเด็กรักป่า ที่จังหวัดสุรินทร์พลังของเด็กสะท้อนเรื่องราวของชุมชน พลังของเด็กทำให้ผู้ใหญ่สะท้อนและต้องกลับมาขบคิดปัญหาและ แนวทางการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติอย่างจริงจัง

ถ้าอยากเห็นพลังของเด็กที่เปลี่ยนโลก เราก็ต้องเริ่มจากการเปลี่ยนตัวเองด้วยการทำใจให้ เปิดกว้างและสร้างบริบทของชุมชนให้เป็นเมืองสื่อสร้างสรรค์

เมืองสื่อสร้างสรรค์ เป็นอีกบทบาทหนึ่งของการทำงานเชิงรุกของกลุ่มแผนงานสื่อสร้างสรรค์สุขภาวะ สำนักนรณรงค์ และสื่อสารสาธารณะเพื่อสังคม สำนักงานกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพที่ได้บูรณาการงานของแผนงาน 3 แผนเข้าด้วยกัน คือ แผนงานสร้างสุขภาวะเยาวชน, แผนงานสร้างเสริมวัฒนธรรมการอ่านและแผนงานสื่อศิลปวัฒนธรรมสร้างเสริมสุขภาพ โดยร่วมกันทำงานในพื้นที่นำร่อง 3 จังหวัด คือ แม่ฮ่องสอน, สุรินทร์ และเพชรบุรี โดยอาศัย 3 ยุทธศาสตร์หลัก คือ สื่อเพื่อสร้างการเปลี่ยนแปลงทางสังคม, พื้นที่สร้างสรรค์ และ แบบแผนพฤติกรรมการใช้สื่ออย่างสร้างสรรค์ ในครอบครัว สถานศึกษาและชุมชน

ปัญหาต่อมาอยู่ที่ว่า แล้วเราจะวัดความเป็นเมืองสื่อสร้างสรรค์ได้อย่างไร หรือจะมีอะไรเป็นเครื่องบ่งบอกในเรื่องนี้คงต้องติดตามกันต่อไปนะค่ะ !!!

เรื่องโดย : เกศินี จุฑาวิจิตร

เสป่เศบบางลำพู...

ศิลปะวัฒนธรรม ณ ชุมชนบางลำพู

“ชุมชนบางลำพู” ชุมชนที่มีเรื่องราวมากมาย ทั้งประวัติศาสตร์ที่น่าสนใจ รากเหง้าทางวัฒนธรรมสำคัญๆ ที่มีเรื่องเล่าขานมาอย่างน่าสนใจ ด้วยความโดดเด่นด้านวัฒนธรรม ทั้งยังเป็นย่านเศรษฐกิจ มีแหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญทำให้ทั้งชาวไทยและต่างประเทศจะต้องเดินทางเข้ามาเยี่ยมชมแทบทุกวันดังนั้นจึงเป็นพื้นที่หนึ่งที่เป็นแหล่งศึกษาเรียนรู้ และทำกิจกรรมของหน่วยงานภาครัฐ เอกชน สถาบันการศึกษา และที่สำคัญคนในชุมชนทั้งเด็กและผู้ใหญ่ ที่จำเป็นต้องศึกษาและนำรากเหง้าของดีของเด่นในชุมชนออกมาเพื่อเผยแพร่ในชนรุ่นหลัง รวมถึงบุคคลภายนอกได้รับรู้ร่วมกัน จึงทำให้หลายคนที่ยื่นขอรับการมาเยือนถิ่นชุมชนแห่งนี้มักพูดว่านี่คือ “เสป่เศบบางลำพู”

กว่า 10 ปีที่ผ่านมาหลายคนที่ย่างเข้ามาศึกษาเรื่องราวของชุมชนบางลำพู คงต้องรู้จัก “ประชาคมบางลำพู” และ “ชมรมเยาวชนอาสาสมัครเกสรลำพู” ที่รวมตัวทั้งผู้ใหญ่ ผู้สูงอายุ เด็ก เยาวชนในชุมชนเองที่ร่วมใจกันสร้างสรรค์กิจกรรมต่างๆ เพื่อพัฒนาชุมชนตนเองผ่านรูปแบบกิจกรรมที่แตกต่างกันออกไป อาทิ การด้านศิลปวัฒนธรรม ประวัติศาสตร์ชุมชน งานบุญ งานศาสนา งานศิลปะรูปแบบต่างๆ เกิดการทำงานเป็นเครือข่ายจนทำให้เกิดผลงานเกิดขึ้นอย่างประจักษ์ต่อชุมชนและบุคคลทั่วไป อย่าง “ชมรมเกสรลำพู” จัดกิจกรรมภายใต้ชื่อโครงการ “เสป่เศบบางลำพู... บูรณาการศิลปวัฒนธรรมชุมชน” ภายใต้การสนับสนุนจากแผนงานสื่อศิลปวัฒนธรรมสร้างเสริมสุขภาพ (สสส.) การเกิดผลงานที่เป็นสื่อในการเผยแพร่เรื่องราวของชุมชนผ่านการสร้างสรรค์งานด้วยความเข้าใจอย่างง่าย ๆ และเป็นเรื่องราวของชุมชนอย่างแท้จริงด้วยฝีมือเด็กๆ ของทั้ง 2 ชุมชน คือ ชุมชนมัธยมจักรพงษ์ และชุมชนวัดสามพระยา

📌 ชุมชนมัธยมจักรพงษ์

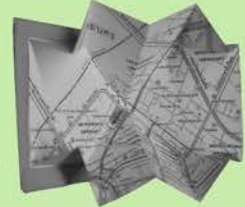
เป็นชุมชนที่มีวัฒนธรรมของชาวมุสลิมมาอย่างยาวนาน มีความเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกัน ทั้งยังมีความสมานฉันท์ของชุมชนมีจุดศูนย์กลางในการรวมตัวเพื่อประกอบกิจการศาสนา การทำกิจกรรมของชุมชนอยู่ภายในบริเวณลานพื้นที่ของมัธยมจักรพงษ์

📌 ชุมชนวัดสามพระยา

เป็นศูนย์รวมทางจิตใจของผู้คนที่นับถือศาสนาพุทธ และลูกหลานของชาวชุมชนส่วนใหญ่ก็จะบวชเรียนกันที่วัดนี้ ในวัดสามพระยาแห่งนี้มีสิ่งศักดิ์สิทธิ์ที่ชาวบ้านเคารพนับถือกันอย่างยิ่งคือ พระพุทธรูป 3 องค์ ได้แก่ พระประธานในอุโบสถ หลวงพ่อหนึ่ง และหลวงพ่อนอน

สื่อสร้างสรรค์... เสน่ห์บางลำพู

หนังสือประวัติศาสตร์บางลำพู

จากการที่เด็กๆ ต้องการเรียนรู้เรื่องราวชุมชนตนเองผ่านการบอกเล่าของผู้ใหญ่ในชุมชน "ผู้ใหญ่เล่าเยาวชนเขียน" เด็กเหล่านี้ได้มีโอกาสพูดคุย ชักถาม ตั้งคำถาม กับผู้ใหญ่ ผู้เฒ่าผู้แก่จนมาเป็นหนังสือประวัติศาสตร์ท้องถิ่นที่น่าสนใจ เป็นเรื่องใกล้ตัว ที่เด็ก ผู้ใหญ่ คนในชุมชน รวมถึงคนภายนอกก็สามารถสัมผัสได้ผ่านหนังสือเล่มนี้

หนังสือแผนที่เส้นทางชุมชน

หนังสือเล่มนี้นำเสนอแผนที่ถึง 3 รูปแบบ มีความแตกต่างกันในการดูเส้นทางการเดินทางของชุมชน แผนที่ในภาพรวมใหญ่ของพื้นที่กรุงเทพมหานคร แผนที่ภายในเขตพระนคร และแผนที่ภายในชุมชน ซึ่งการเปิดแต่ละหน้าจะแสดงแผนที่นั้นๆ ทำให้มีความน่าสนใจในการดูแผนที่ด้วย

หนังสือ POP UP แผนที่คนเดิน

หนังสือ Pop up แผนที่คนเดินในชุมชน ที่บ่งบอกถึงรายละเอียดต่างๆ ในชุมชนได้ในรูปแบบที่แผนที่ขนาดใหญ่ก็ไม่สามารถแสดงรายละเอียดได้ จะเป็นการบอกถึงจุดเริ่มต้นที่เริ่มจากศาสนาสถานที่สำคัญ คือ วัด หรือมัสยิด จนทำให้เกิดเป็นชุมชน บ้านเรือน สภาพแวดล้อม ผู้คนในชุมชน และบ่งบอกถึงวิถีชีวิตในชุมชนนั้นๆ หนังสือเล่มนี้เทคนิคอยู่ที่การค่อยๆ เปิดไปแต่ละหน้า ลูกเล่นของกระดาษที่ถูกตัดต่อเป็นสถานที่ สิ่งของนั้นจะกระด้างขึ้นตามหน้าที่เปิด จนสุดท้ายในภาพรวมของชุมชน

เปเปอร์สคราฟ (PAPER CRAFT)

ป้อมพระสุเมรุ

เมื่อมาบางลำพูแน่นอนว่าหลายคนต้องนึกถึงป้อมพระสุเมรุ ที่ตั้งเด่นตระหง่านอยู่บริเวณถนนพระอาทิตย์ และเหตุนี้เอง น้องเยาวชนในชมรมเกสรลำพูจึงได้ออกแบบเปเปอร์สคราฟป้อมพระสุเมรุ ที่เป็นงานศิลปะกระดาษที่ตัดต่อ และขึ้นรูปจนเป็นป้อมพระสุเมรุ... หนึ่งเดียวในบางลำพู

เพลงบางลำพู

การแต่งเพลงโดยการนำเอาของดีในมุมต่างๆ ทั้งด้านวิถีชีวิต วัฒนธรรม สถานที่สำคัญของชุมชน มาใส่ในเนื้อเพลง พร้อมประกอบทำนองของเด็กๆ ในชุมชน ซึ่งบทเพลงนี้อาจไม่มีเนื้อหาของบทเพลงที่เป็นเพลงรักตามท้องตลาดที่หาฟังได้ทุกๆ ไป แต่เป็นมุมมองความรักผ่านการเป็นคนในชุมชนนั่นเอง

แผนที่ผ้า ชุมชน

อีกรูปแบบของการนำเสนอแผนที่ชุมชน ผ่านชิ้นงาน "ผ้า" เด็กๆ ขอบที่เจาะรูรูป ขีดเขียนกันอยู่แล้วยังทำให้การทำงานแผนที่ผ้านี้สนุกมากขึ้น นอกจากการวาดภาพ ทำเส้นทางเดินทางแล้ว ยังทำให้เด็กๆ ได้เย็บปักถักร้อย นำผ้าที่วาดเสร็จแล้ว มายืดติดกับชิ้นผ้าผืนใหญ่ จนเป็นแผนที่ผ้าขนาดกว่า 2 เมตร ทำให้มีความน่าสนใจที่จะเข้าใจและเรียนรู้ชุมชนมากยิ่งขึ้น

นี่เป็น **เสน่ห์บางลำพู** ที่คนบางลำพูนำโดยเยาวชน "**ชมรมเกสรลำพู**" ได้รวมตัวกันสร้างสรรค์ขึ้นมาเพื่อทำให้บางลำพูเป็นที่รู้จักและรักษาให้คงไว้ซึ่งอัตลักษณ์และความเป็นตัวตนของบางลำพูเอาไว้ ด้วยแรงกายแรงใจที่อยากทำงานเพื่อชุมชนที่ทำให้วันนี้บางลำพูมีเสน่ห์และเป็นที่รู้จักได้อย่างน่าภาคภูมิใจ ติดตามผลงานและการทำงานของเยาวชนกลุ่มนี้ได้ที่

www.artculture4health.com

เรื่องโดย : ปานทิพย์ ลิกะไชย

ผัดหมี่แขก เข้มข้นครบรส สูตรเฉพาะ "มัস্যิดจักรพงษ์"

ผัดหมี่แขก หรือ **หมี่กะทิ** อาหารที่หาทานได้ทุกภาคในบ้านเรา ซึ่งแต่ละที่มีสูตรเด็ดในแบบฉบับของตัวเอง เช่นเดียวกับที่ชุมชนมัস্যิดจักรพงษ์ที่มีผัดหมี่กะทิสูตรเก่าแก่ที่สืบทอดกันมายาวนาน ด้วยรสชาติเข้มข้นที่เข้าถึงเนื้อเส้นหมี่ ครบรส เปรี้ยว หวาน เค็ม มัน เผ็ดนิดๆ

นางสาวปราณี นิ่มเจริญ (พี่ตะ) อายุ 51 ปี **เจ้าของสูตรผัดหมี่แขกของชุมชนมัস্যิดจักรพงษ์** บอกว่า ก่อนที่จะทำต้องเริ่มเตรียมวัตถุดิบที่ประกอบไปด้วยเส้นหมี่ขาว เนื้อไก่ กะทิคั้น (หัวและหางรวมกัน) เต้าหู้แผ่น (หั่นเป็นชิ้นพอคำ) เห็ดหอม (หั่นชิ้น) ใบกุยช่าย ถั่วงอก พริกแห้ง หอมแดง กระเทียม เต้าเจี้ยว น้ำมะขาม น้ำตาลปีบ และน้ำปลาก่อนเป็นอันดับแรก เมื่อได้เรื่องปรุงครบแล้วให้เริ่มจากเตรียมเครื่องแกงด้วยการตำพริก หอมแดง กระเทียม ไข่ละเอียด หลังจากนั้นตั้งกระทะใช้ไฟปานกลาง โดยนำเครื่องแกงสูตรเฉพาะของที่นี่จะไม่ใช้น้ำมัน แต่เริ่มจากเคียวกะทิให้แตกมันพอประมาณแล้วผสมพริกแกงที่ตำไว้ลงไปเคียวต่อ ใส่ไก่ เต้าหู้ เต้าเจี้ยว และเติมเกลือ เติมน้ำตาล น้ำปลา น้ำมะขามเปียก เคียวจนงวดพอได้ที่ จากนั้นชิมรสชาติตามใจชอบให้เปรี้ยว หวาน เค็ม มัน เป็นอันเสร็จขั้นตอนการทำน้ำเครื่องแกง

จากนั้นต่อด้วยขั้นตอนการลวกเส้นหมี่ ที่นี้จะลวกเส้นหมี่แตกต่างจากที่อื่นตรงที่ จะนำเส้นหมี่ใส่ในผ้าขาวบางแล้วจุ่มลงในน้ำที่กำลังเดือด เขย่าประมาณครึ่งนาที แล้วยกขึ้นพักไว้ (ซึ่งเคล็ดลับนี้พี่ตะบอกว่า จะทำให้เส้นหมี่แห้ง ไม่เละ เวลาผัดจะทำให้เส้นหมี่ยังคงเหนียวและนุ่ม) จากนั้นจึงนำเส้นหมี่ลงไปผัดคลุกเคล้ากับน้ำเครื่องแกง ผัดจนน้ำเครื่องแกงซึมเข้าเส้นหมี่ พอน้ำแห้งให้หมั่นสังเกตว่าเส้นหมี่อ่อนนุ่มและแห้งแล้วให้ปิดไฟ ใส่ใบกุยช่ายและถั่วงอก คลุกเบาๆ ตักใส่จานพร้อมเสิร์ฟ

ถ้าใครที่สนใจอยากชิมผัดหมี่สูตรเด็ดเฉพาะสูตรนี้ ขอบอกเลยว่า!! ไม่มีขายทั่วไป แต่จะทำเลี้ยงกันเฉพาะในงานบุญ งานแต่งงาน งานตรุษ งานเทศกาล งานสำคัญๆ ของชุมชนมัস্যิดจักรพงษ์เท่านั้น จึงเรียกได้ว่าเป็นอาหารสูตรที่หาทานยาก ถ้าใครอยากลิ้มรสว่าอร่อยแค่ไหนช่วงเทศกาลดังกล่าวลองมาชิมกันได้ที่ชุมชนมัস্যิดจักรพงษ์ หรือลองทำเองตามสูตรเด็ดข้างต้นได้เลยจ้ะ... *~*~

เรื่องโดย : นวนโก๊ะ

เพลงอนาซิด

สัญลักษณ์แห่งสันติภาพ ความดีงาม

อนาซิด (anasyid) เป็นภาษาอาหรับ ที่แปลว่า "เพลง" แต่เป็นเพลงที่แตกต่างจากเพลงทั่วไป เนื้อร้องจะเกี่ยวข้องกับหลักศาสนา, พระเจ้า, สอนทำดี, ให้คิดตามหลักคำสอนในศาสนาอิสลาม ที่นำมาใช้เพื่อเรียกร้องความดีงามตามแบบอย่างที่ดีของศาสดามูฮัมหมัดและบรรดาสาวกของท่าน จนมาถึงปัจจุบันก็นำมาประยุกต์ร้องเพลงอนาซิดเพื่อสันติภาพ เป็นบทเพลงที่มีความไพเราะไม่ต่างจากเพลงสตริงและเพลงสากล และยังเป็นบทเพลงที่เป็นเอกลักษณ์ตามแบบฉบับที่เป็นตัวของตัวเอง

การขับร้องเพลงอนาซิดเกิดขึ้นครั้งแรกในสมัยท่านศาสดามูฮัมหมัดโดย**ชาวเมืองมาดีนะห์**ซึ่งขับร้องต้อนรับท่านศาสดาและคณะ ที่อพยพมาจากเมืองมักกะห์ การแสดงออกของมุสลิมในเมืองมาดีนะห์ในครั้งนีถือเป็นหลักฐานที่ชัดเจนถึงการอนุญาตให้มุสลิมร้องเพลงได้ แต่มีเป้าหมายในการเผยแพร่ศาสนาอิสลามโดยผ่านบทเพลง ยิ่งในสังคมปัจจุบันเข้าถึงตัวเยาวชนยาก การใช้เพลงเป็นสื่อกลางนั้นเป็นอีกทางเลือกหนึ่งที่จะทำให้ใกล้ชิดกับเด็กได้ง่ายขึ้น

ในงานประชุม**เครือข่ายสื่อศิลปวัฒนธรรมภาคกลางของแผนงานสื่อศิลปวัฒนธรรมสร้างเสริมสุขภาพ สสส.** เมื่อต้นปีที่ผ่านมาได้มีการนำเพลง อนาซิดมาร้องเพื่อเป็นสื่อกลางในการแลกเปลี่ยนวัฒนธรรมระหว่างเครือข่ายพร้อมสอนเด็ก-เยาวชนให้ร้องและเข้าใจศาสนาไปในตัวด้วย โดย**นายเอกาส มิตรมานะ อายุ 59 ปี ครูสอนศาสนามัธยมสังฆราชพงษ์** บอกว่า เดิมตามหลักศาสนาอิสลามจะมีข้อจำกัดว่า **การร้องเพลง การฟังเพลงถือเป็นสิ่งต้องห้าม** แต่ในยุคปัจจุบันมีการยอมรับด้านการร้องเพลงในแบบอนาซิดมากขึ้น เนื้อหาส่วนใหญ่

มุ่งเน้นให้ผู้ฟังมุ่งมั่นกระทำความดี ปฏิเสธการทำความชั่วปราศจากเนื้อหาที่ขัดต่อหลักปฏิบัติในศาสนา หรือช่วยผู้สูญเสียทั้งในด้านจริยธรรมและศีลธรรม ช่วยดึงเยาวชนมาสู่แนวทางแห่งความดี ถือได้ว่า "อนาซิด" เป็นเสมือนสัญลักษณ์แห่งสันติภาพในรูปแบบหนึ่ง ท่วงทำนองและจังหวะจะขับร้องแบบซ้ำๆ มีเอกลักษณ์อัตลักษณ์ในตัวเองตามแบบฉบับอิสลามที่ควรคู่ต่อการอนุรักษ์ไว้ไม่ให้สูญหายไปจากแผ่นดิน

นางสาวรัตนา ดีเอง (น้อยยะ) อายุ 16 ปี หนึ่งในผู้ขับร้องเพลงอนาซิด ชาวชุมชนมัธยมสังฆราชพงษ์ บอกว่า เริ่มต้นฝึกเมื่อปี 2555 โดยใช้เวลาฝึกร้องประมาณ 3 เดือน อนาซิดเป็นเพลงที่ร้องยากเพราะเป็นภาษาอาหรับ ต้องเรียนภาษาอาหรับถึงจะอ่านรู้เรื่อง โดยการร้องเพลงอนาซิดทำให้ตัวเองกล้าแสดงออกมากขึ้น ตอนแรกที่ร้องก็กลัวว่าจะไม่มีคนฟัง แต่พอได้ร้องกลับมีคนฟังมากขึ้น มีทั้งคนชมและปรบมือให้ แม้กระทั่งคนศาสนาอื่นก็ให้ความสนใจถามว่าเพลงอนาซิดร้องอย่างไร มีความหมายอย่างไร จึงเล่าให้ฟังทำให้คนอื่น ๆ รู้จักศาสนาอิสลามมากขึ้นไปในตัว

ตามหลักสากลแล้วเสียงดนตรีคือเครื่องช่วยให้เกิดความสงบทางด้านจิตใจ เป็นสื่อสัญลักษณ์แห่งสันติภาพไร้พรมแดน ยิ่งได้สอดแทรกด้วยคำสอนทางศาสนาไปด้วยกลับยิ่งส่งเสริมให้เกิดความดีงามและสันติสุขแก่เพื่อนมนุษย์ "อนาซิด" จึงเป็นบทเพลงแห่งสันติภาพ ที่น่าอนุรักษ์สืบทอดไว้ให้เป็นเพลงที่มีคุณค่าของสังคมตลอดไป

เรื่องโดย : ปารณีย์ จิรัญจินดา

คนศิลปะสร้างสุข

สร้างสุขกันครบทั่วทุกภาคแล้วกับกิจกรรมในโครงการต่างๆ ที่ได้รับการสนับสนุนจากแผนงานสื่อศิลปวัฒนธรรมสร้างเสริมสุขภาพ สสส. ซึ่งคนศิลปะสร้างสุขฉบับนี้ได้เก็บตกบรรยากาศกิจกรรมที่เกิดขึ้นในรอบเดือนที่ผ่านมา มาฝากเช่นเคย เริ่มที่

นำสื่อพื้นบ้านมอแกน สู่ประจำปีจังหวัดพังงา

เมื่อไม่นานมานี้ โครงการเด็กอันดามันสร้างสุข ออกลางมอแกน ภายใต้การสนับสนุนของแผนงานสื่อศิลปวัฒนธรรมสร้างเสริมสุขภาพ สสส. ได้นำสื่อพื้นบ้านมอแกน ไปร่วมแสดงที่งานประเพณีปล่อยเต่า ประจำปี 2556 ที่หาดท้ายเหมือง จ.พังงา นำทีมโดยกลุ่มเยาวชนบ้านทับปลา, ศิลปินพื้นบ้านมอแกน อาทิ ป้ากิมตัน กล้าทะเล, ลูกคล่อง กล้าทะเล และลูกหลานชาวมอแกน รวมไปถึงเครือข่ายศิลปินมอแกนจากหลากหลายหมู่บ้านมาร่วมร้องรำทำเพลงท่ามกลางผู้คนล้นหลามถือเป็นการนำสื่อพื้นบ้านมอแกนไปแสดงเพื่อสืบสานศิลปวัฒนธรรมชาวเลให้เป็นที่รู้จักอย่างแพร่หลายมากขึ้น

"หนูนุเสริม เดิมพัน แบ่งปัน" เขตจอมทอง

เพิ่งจบไปหมาดๆ กับเวทีเสวนาค้นข้อมูล ชัดความรู้ ประเด็นสิ่งแวดล้อม และ ปัญหาของเยาวชนในชุมชน โดยเครือข่ายเยาวชนจอมทอง และภาคี สสส. ที่มาร่วมกันถ่ายทอดสื่อศิลปวัฒนธรรมผ่านการแสดงเพอร์ฟิอานซ์ ดนตรีโซเคิล จากแกนนำเยาวชนรุ่นที่ 1 และ 2. การแสดงละครเร่ หน้ากากเปลือย เพื่อสะท้อนปัญหาในชุมชน โดยเยาวชนโรงเรียนวัดไทรฯ และการแสดงมายากล นำโดย อ.ฟิลิป โปบูลย์พันธ์ และ เยาวชนจากโรงเรียนวัดไทรฯ ภายใต้ชื่องานที่ว่า "หนูนุเสริม เดิมพัน แบ่งปัน" เมื่อปลายเดือนที่ผ่านมาสร้างรอยยิ้ม เสียงหัวเราะและความปลื้มยินดีให้กับทั้งผู้ปกครอง และตัวเด็กไปในตัวที่ได้มีโอกาสแสดงออกในกิจกรรมดังกล่าว

เวทีบูรณาการ สืบสานศิลปวัฒนธรรมล้านนา แลกเปลี่ยนสิ่งดีดี ที่เมืองสามหมอก "ทุ่งจ๋ามเมิงเฮา" ณ อำเภอขุนยวม จ.แม่ฮ่องสอน นายรอน ใจกันทา ผู้รับผิดชอบโครงการสืบสานศิลปวัฒนธรรมล้านนา ยักป่าเวณี (ประเพณี) แลกเปลี่ยนสิ่งดีดีดีเมืองสามหมอก บอกว่า เวทีนี้เป็นเวทีที่อยากให้เยาวชนไทยล้านนา ประกอบด้วยชนเผ่าเยอะมาก ทั้งไทใหญ่ ไทญวน ไทยอง ไทลื้อ ไทอาหม ไททรงดำ และอื่นๆ ซึ่งเป็นกลุ่มชาติพันธุ์ที่อพยพเข้ามาอยู่ในเมืองไทย ในระยะเวลาที่ใกล้เคียงกัน และมีศิลปวัฒนธรรมที่เป็นอัตลักษณ์ของตัวเอง แต่ในช่วงหลังศิลปวัฒนธรรมบางอย่างเริ่มหาย บางอย่างเริ่มผิดเพี้ยน และหายไป งาน "ทุ่งจ๋ามเมิงเฮา" จึงเป็นเวทีที่ใช้สืบสานศิลปวัฒนธรรมประเพณีของกลุ่มชาติพันธุ์ต่างๆ ให้คงอยู่และสืบทอดจากรุ่นสู่รุ่นต่อไป

สืบสาน ถ่ายทอด แลกออก และสานต่อ

จากการประชุมระดมสมอง ทิศทางการดำเนินงานโครงการของเครือข่ายสื่อศิลปวัฒนธรรม ปี 2556 เมื่อเดือนกุมภาพันธ์ที่ผ่านมานี้ จากภาคีสานอย่างกลุ่มออมทอง จ.มหาสารคาม ได้นำการแสดง "หมอลำหุ่น" เรื่อง "องคุลิมาน" และน้องๆ จากศูนย์ศึกษาศิลปประเพณีชาติเด็กรักษ์ป่า จ.สุรินทร์นำ "ละครเร่" เล่าเรื่องโอง ตอน "ไม้พะยูนต้นเดียว" มาร่วมแสดงเพื่อสืบสาน ถ่ายทอด แลกออก และสานต่อศิลปวัฒนธรรมของตัวเองแก่ผู้เข้าร่วม จากทั่วประเทศได้ชมเป็นการแลกเปลี่ยนวัฒนธรรมและสำแดงพลังให้ผู้ใหญ่ได้เห็นซึ่งความสามารถ ที่เล็กแต่ก็เล็กพริกขี้หนู!! ได้อย่างน่าชื่นชม

หมอลำหุ่น เรื่อง "องคุลิมาน" โดย กลุ่มออมทอง

ละครเร่ เรื่อง "ไม้พะยูนต้นเดียว" โดย กลุ่มเด็กรักษ์ป่า

ทั้งหมดนี้เป็นเพียงแค่ส่วนหนึ่งของกิจกรรมที่เกิดขึ้นในรอบเดือนที่ผ่านมา สำหรับผู้ที่สนใจติดตามกิจกรรมอื่นๆ ที่อยู่ภายใต้การสนับสนุนของแผนงานสื่อศิลปวัฒนธรรมสร้างเสริมสุขภาพ สสส. สามารถติดตามความเคลื่อนไหวได้ที่ www.artculture4health.com

เรื่องโดย : สมุทธอักษร

บุหรี่ คือ ยาเสพติด

นางสาวชนิกา ชงัดเวช

บุหรี่เป็นสารเสพติดชนิดหนึ่งที่ตั้งชื่อว่า จะเสพติดได้โดยไม่ผิดกฎหมาย แต่พิษภัยของบุหรี่ก็ร้ายแรง เพราะในควันบุหรี่มีสารพิษอยู่มากมาย อาทิ **นิโคติน** มีลักษณะเป็นน้ำมัน ไม่มีสี มีฤทธิ์กระตุ้นประสาทส่วนกลาง ทำให้หัวใจเต้นเร็ว ความดันโลหิตสูง, **ทาร์** เป็นน้ำมันเหนียวข้น สีน้ำตาล จะเข้าไปจับอยู่ที่ปอดทำให้ระคายเคือง ฝุ่นละอองในปอดขยายขึ้น, **คาร์บอนมอนอกไซด์** ทำให้ร่างกายได้รับออกซิเจนน้อยลง, **ไนโตรเจนไดออกไซด์** ทำลายเยื่อหุ้มหลอดลม ทำให้ฝุ่นละอองไปพอง, **ไฮโดรเจนไซยาไนด์** ทำลายเยื่อหุ้มหลอดลมชนิดมีขน มีสิ่งแปลกปลอมเข้าไปทำลายหลอดลมได้ง่าย โดยสารเหล่านี้ล้วนเป็นอันตรายต่อผู้สูบบุหรี่และผู้ที่อยู่ใกล้กับผู้สูบบุหรี่ทั้งสิ้น....

แม้จะมีการรณรงค์ให้สังคม ลด ละ เลิกบุหรี่ แต่ก็ยังไม่สามารถทำให้ปัญหานี้ลดลง จึงได้มีการสร้างสรรค์สื่อออกมาหลากหลายรูปแบบเพื่อรณรงค์ให้เข้าถึงสังคมได้อย่างแพร่หลาย เช่นเดียวกับ **ภาควิชาออกแบบนิเทศศิลป์ คณะมัณฑนศิลป์ มหาวิทยาลัยศิลปากร** ได้ร่วมกับแผนงาน **สื่อศิลปวัฒนธรรม สร้างเสริมสุขภาพ มูลนิธิรณรงค์เพื่อการไม่สูบบุหรี่ สถาบันการศุนไทยมูลนิธิเด็ก** ได้จัดโครงการประกวด **โมชั่นกราฟฟิก และอนิเมชัน "บุหรี่เป็นยาเสพติด"** ขึ้น

ซึ่งนางสาวชนิกา ชงัดเวช หัวหน้าภาควิชาออกแบบนิเทศศิลป์ บอกว่า การหนุนเสริมให้เยาวชน นิสิต นักศึกษา สร้างสื่อประเภท **โมชั่นกราฟฟิกและอนิเมชัน** นี้ถือเป็นสื่อข้อมูลเคลื่อนไหว ที่น่าสนใจที่น่าจะสื่อให้เห็นว่า "บุหรี่" เป็นปัญหาร้ายแรงที่ควรจะต้องปกป้องเยาวชนไม่ให้เริ่มต้นสูบบุหรี่ และส่งเสริมให้มีค่านิยมไม่สูบบุหรี่ นอกจากนี้ ยังเป็นการสนับสนุนโครงการเปิดโปงธุรกิจบุหรี่ มูลนิธิรณรงค์เพื่อการไม่สูบบุหรี่ ที่ต้องสร้างวาทกรรม **"บุหรี่เป็นยาเสพติด"** เพื่อส่งเสริมค่านิยมไม่สูบบุหรี่ในสังคม อันจะส่งผลต่อการสนับสนุนนโยบายควบคุมยาสูบของประเทศให้มีความเข้มแข็งมากยิ่งขึ้น

ตอนนี้มีผลงานที่น่าสนใจแล้ว 5 ชิ้นงานด้วยกันคือ 1.ผลงานชื่อ **นี่บ้านในฝันของคุณหรือเปล่า**, 2.ผลงานชื่อ **TOBACCO LAND**, 3.ผลงานชื่อ **หนูอยากทดลอง**, 4.ผลงานชื่อ **ผู้สูบบุหรี่** และ 5.ผลงานชื่อ **Death Factory** ที่ได้มีการนัดพัฒนางานโดยพี่เลี้ยงระดับมืออาชีพ ไปเมื่อเร็วๆ นี้

แน่นอนว่าผลงานทั้ง 5 ชิ้นนี้จะเสร็จสมบูรณ์และนำมาเผยแพร่ครั้งแรกในงานวันงดสูบบุหรี่โลก...อยากทราบว่าผลงานที่ออกมาจะเป็นอย่างไร สามารถสนับสนุนให้มีการส่งเสริมค่านิยมไม่สูบบุหรี่ให้เกิดขึ้นในสังคมไทย จะส่งผลต่อการพัฒนานโยบายด้านการควบคุมยาสูบให้กับสังคมไทยได้หรือไม่ วันที่ 31 พฤษภาคมนี้พบกันแน่นอน!!!

เรื่องโดย : เม็ดทรายในขวดแก้ว

กลับมาอีกครั้งแล้วกับไขปัญหาประลองปัญญา วันนี้เช่นเคยคะ มีเกม "ซูโดกุ" เกมยอดฮิตที่ทำทนายการคิดอีกครั้ง!! ...ครั้งนี้มีพิเศษกว่าครั้งที่ผ่านมา โดยจะเป็นการเติมเลข 1-9 ลงในตาราง โดยที่ในแต่ละแถว แต่ละคอลัมน์ และในกรอบสี่เหลี่ยมย่อยจะมีเลข 1-9 ไม่ซ้ำกันเลย และเลขที่ติดกับขีดต้องเป็นเลขที่ติดกัน เช่น เลข 2 ติดกับขีดเลขอีกฝั่งหนึ่งต้องเป็นเลข 1 หรือ 3 เท่านั้น มาเติมเติมให้ครบถ้วนและถูกต้องด้วยกันค่ะ!!

	7	8				3	4	
		2	9		3	6		
		6	4		8	1		
	8			1			6	
5	3						1	4
	1		7	3	9		5	
8		1				4		7
4				9				6
			8	4	2			

เกมนั้นนอกจากจะฝึกความไวของสายตาแล้วยังเป็นการช่วยกระตุ้นการทำงานของสมอง ไหวพริบ ความคิดสร้างสรรค์ได้ และรู้ไหมว่า ยิ่งเราได้ฝึกคิดเยอะๆ รอยหยักในสมองของเราก็จะเพิ่มขึ้น... พร้อมแล้วก็มาลองกันเลยดีกว่า!!

รางวัล

10 คนที่ตอบถูกระได้รับ
เสื้อยืดสีเขียวสด จากโครงการ **เด็กเฝ้า**
ของแผนงานฯ ไปเลยทันที **ฟรี!!**

เมื่อเติมครบทุกช่องแล้ว

ส่งคำตอบที่ถูกต้องพร้อมชื่อที่อยู่ชัดเจนเข้ามาที่

แผนงานสื่อศิลปวัฒนธรรมสร้างเสริมสุขภาพ สสส.

เลขที่ 128/409 ชั้น 37 อาคารพญาไท พลาซ่า ถนนพญาไท

แขวงทุ่งพญาไท เขตราชเทวี กรุงเทพฯ 10400

...วงเล็บมุมซองว่า "จุลสารศิลปสร้างสุข" หรือที่

ruethairat.ja@gmail.com

เฉลย

ติดตามรายชื่อผู้ที่ตอบคำถามถูกและเฉลยของฉบับที่ผ่านมาได้ที่

<http://www.artculture4health.com>

และ www.facebook.com/art.culture4h จ้า!!

เรื่องโดย : ศติศิลป์

กรุณารอกรายละเอียดให้ครบทุกข้อ (ไม่มีค่าใช้จ่ายใด ๆ ทั้งสิ้น)

ชื่อ.....นามสกุล.....ชื่อหน่วยงานของท่าน.....

เบอร์โทรศัพท์.....เบอร์แฟกซ์.....อีเมล.....

ที่อยู่เพื่อจัดส่ง.....เลขที่.....ซอย.....ถนน.....

ตำบล.....อำเภอ.....จังหวัด.....รหัสไปรษณีย์.....

ใบสมัครสมาชิกจุลสารศิลปสร้างสุข

(สามารถถ่ายสำเนาได้)

JINGLE NO SMOKING

ดังได้ ไม่ต้องสูบ

โครงการประกวดจิงเกิ้ล รมรงค์เพื่อการไม่สูบบุหรี่

ชิงเงินรางวัลกว่า
หนึ่งแสนบาท

คณะดุริยางคศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร ร่วมกับ

มูลนิธิรณรงค์เพื่อการไม่สูบบุหรี่ และ แผนงานสื่อศิลปวัฒนธรรมสร้างเสริมสุขภาพ (สสส.)

ขอเชิญเยาวชน นักเรียน นักศึกษา อายุระหว่าง 12-25 ปี
ส่งผลงานบทเพลงสร้างสรรค์ (จิงเกิ้ล) ความยาวไม่เกิน 30 วินาที

หัวข้อ:
บุหรี่ = ยาเสพติด

กติกาการส่งผลงานเข้าประกวด

- ผลงานมีความยาวไม่เกิน 30 วินาที
- ตั้งชื่อไฟล์เป็นชื่อเดียวกับชื่อเพลง (ภาษาไทยหรือภาษาอังกฤษก็ได้)
- ไม่จำกัดจำนวนผลงานที่ส่งเข้าประกวดต่อหนึ่งผู้สร้างสรรค์
- ส่งผลงานในรูปแบบ .WAV หรือ .MP3

(SAMPLE RATE 44.100 KHZ, SAMPLE SIZE 16 BIT และ STEREO)

ส่งมาที่ SU.NOSMOKE@GMAIL.COM
ภายในวันที่ 5 เมษายน 2556

พิเศษ! สำหรับผู้ที่สนใจเข้าร่วมประกวด
สามารถขอเข้าร่วมกิจกรรมWORKSHOP วันที่ 26 มีนาคม 2556
โดย คุณเชาวเลข สร้างทุกข์ จาก SMALLROOM
คุณณัฐวรรณ ยอดศรีทอง คุณอภิสิทธิ์ วงศ์โชติ มืออาชีพด้านจิงเกิ้ล
และคุณประทีป เจตนากุล ยอดฝีมือด้านการผลิตผลงานดนตรี
(โดยส่งแจ้งยืนยันขอเข้าร่วมได้ที่ SU.NOSMOKE@GMAIL.COM)
ประกาศผลรางวัลชนะเลิศ 10 เมษายน 2556

ดาวน์โหลดใบสมัครและรายละเอียดการประกวดที่ WWW.ASHTHAILAND.OR.TH และ WWW.PINGS.IN.TH สอบถามข้อมูลเพิ่มเติมที่ SU.NOSMOKE@GMAIL.COM

